

sagen, hvis den er grundløs, eller hvis omkostningerne ved at undersøge produktet står i klart misforhold til den fare, produktet måtte skønnes at udgøre. Man kan fx. forestille sig, at en teknisk undersøgelse af, om et produkt kan give et let elektrisk stød, løber op i flere mio. kr.

Til stk. 2

Bestemmelsen svarer til direktivets art. 14, stk. 2, hvorefter der altid skal ske partshøring i forbindelse med et indgreb efter direktivet. Høringen skal, så vidt det er muligt, finde sted inden indgrebet foretages, men kan ske efterfølgende i sager af hastende karakter. Bestemmelsen er en afvigelse fra forvaltningslovens regler om partshøring, hvorefter der ikke er pligt til at foretage en efterfølgende høring i forbindelse med et hasteindgreb.

Til § 21

Til stk. 1

En tilsvarende bestemmelse findes i markedsføringslovens § 17. Bestemmelsen, der svarer til direktivets art. 6, stk. 1, litra b, giver kontrolmyndigheden hjemmel til at kræve alle oplysninger meddelt, som den skønner er nødvendige for udøvelsen af dens kontrolvirksomhed.

Det er af afgørende betydning for kontrolmyndighedernes arbejde, at de sikres adgang til alle relevante oplysninger. Det foreslås derfor, at undladelse af at give de krævede oplysninger er strafbelagt, jf. lovforlaget § 27, stk. 3.

Anvendelse af tvangsforanstaltningerne forudsætter dog, at kontrolmyndigheden har konkretiseret hvilke oplysninger, man ønsker meddelt. Undladelse af at efterkomme en generel anmodning om kommentarer, kan således næppe danne grundlag for en straffesag.

Til stk. 2

Offentlig kontrol tilrettelægges i stigende omfang – bl.a. på grund af fællesskabslovgivning – og hensigts erklæringer samt for at effektivisere kontrollen og hindre dobbeltkontrol – som en kontrol af virksomhedernes egenkontrol/kvalitetscertificering. Data herfra giver væsentlige og særdeles følsomme oplysninger om alle dele af virksomhedernes forhold og er derfor af meget stor økonomisk og konkurrence-mæssig betydning for den enkelte virksomhed. Hvis disse data via kontrolmyndighederne gøres til genstand for aktindsigt, vil dette kunne rejse problemer for virksomhederne. Konsekvensen kan blive, at virksomhederne ikke stiller disse data til rådighed

for kontrolmyndighederne, hvilket vil svække og i mange tilfælde umuliggøre en effektiv offentlig kontrol af produktsikkerhedsområdet.

Det følger af § 18, stk. 1, 2. punktum, at den minister, under hvis område særlovgivningen hører, kan fastsætte bestemmelser om tavshedspligt mv., der afviger fra nærværende lov.

Offentlige myndigheder er desuden undergivet tavshedspligt, og videregivelse af fortrolige oplysninger vil kunne stafsanktioneres. Videregivelse af oplysninger kan dog i et vist omfang ske også til udenlandske myndigheder og Europa-Kommissionen, hvis der foreligger en international aftale herom.

Til § 22

Til stk. 1

Ifølge direktivets art. 6, stk. 1, litra c, skal kontrolmyndighederne have adgang til at udtage prøver af produkter eller produktserier. Bestemmelsen giver den nødvendige hjemmel hertil, ligesom der sikres myndighederne adgang til fabriktions- og lagerlokaler samt transportmidler uden retskendelse.

Udtagning af prøver og kontrolbesøg hos producenter og distributører må således indgå som en naturlig del af kontrolmyndighedernes arbejde. Det forudsættes, at dette arbejde vil foregå i samarbejde med erhvervslivet og på en sådan måde, at der uden at svække kontrollens effektivitet, tages størst muligt hensyn til de erhvervsdrivende.

Til stk. 2

Såfremt den erhvervsdrivende ikke frivilligt vil medvirke til undersøgelsen, er myndigheden forsynet med den nødvendige hjemmel til at gennemføre arbejdet uden den erhvervsdrivende medvirken og om nødvendigt med politiets bistand, jf. bestemmelsens stk. 2.

Krav om udtagelse af prøveeksemplarer bør ikke gå ud over, hvad der behøves til en omhyggelig markedskontrol. Kontrolmyndigheden bør derfor være opmærksom på, at det ikke medfører uforholdsmæssige omkostninger og klart og præcist angive, hvad det er for materiale, der efterlyses. Det vil således falde inden for bestemmelsens formål at kræve prøveeksemplarer for at foretage enkelte afprøvninger af apparater eller lignende, hvorimod egentlige forskningsprojekter falder udenfor.

Bestemmelsen finder anvendelse over for ethvert kommercielt led i omsætningen, men tænkes primært anvendt over for producenter og EU-importører. Bestemmelsen udelukker dog ikke, at kontrol-